

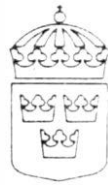
Motion till riksdagen

1989/90:Fö401

av Bertil Danielsson och Ewy Möller

(båda m)

Bevarande av Kronobergs regemente (I 11)

Mot.
1989/90
Fö401–406

Riksdagen behandlade under december 1989 frågan om arméns framtida organisation. Därvid beslöts bland annat att Kronobergs regemente, I 11 i Växjö, skall läggas ned. Beslutet var förhastat och bygger på ofullständiga analyser och felaktiga slutsatser.

Härvid kan särskilt påpekas det felaktiga i att mitt under utredningen om hela försvarets framtida omfattning och inriktning bryta ut en del – armén – innan helheten och överblicken är klar.

Det är dock ännu inte för sent att rätta till detta felaktiga beslut. Riksdagen bör därför omgående åter ta upp frågan om arméns organisation och regementenas antal. Vid denna förnyade behandling skall, enligt vår mening, beslutas om att Kronobergs regemente, I 11, skall finnas kvar som brigadproducerande regemente.

De sakskalet som särskilt måste beaktas vid denna prövning är följande.

1. Den svenska neutralitetspolitiken kan inte baseras endast på diplomatiska deklARATIONER. Den måste vila på ett eget försvar, som ger innehåll åt neutraliteten. Eftersom Sverige inte är anslutet till någon av stormakternas försvarspakter är vi hänvisade till att helt lita på vår egen styrka och förmåga i händelse av konflikt. Ett starkt försvar är en förutsättning för vårt lands neutralitet. Försvinner det brigadproducerande regementet i Växjö innebär detta att försvarsförmågan minskar.

2. De försvarspolitiska målen om att hela landet skall försvaras och varje angripare avvisas från vårt territorium är inte möjliga att upprätthålla om antalet brigader kraftigt reduceras. Tilltron i omvärlden till Sveriges vilja och förmåga att skydda sitt lands gränser minskar om kraftiga nedskärningar av försvaret genomförs. Försvinner det brigadproducerande I 11 uppstår en oforsvarlig uttunning i sydöstra Sverige.

3. Östersjön har fått en allt viktigare betydelse ur militärstrategisk synvinkel. Sydöstra Sverige med Öland har därvid fått ett mera utsatt läge än tidigare. Lägg I 11 ned innebär detta inte bara att ett regemente i ett känsligt område försvinner, det innebär också – och det är viktigare – att den brigad som haft till uppgift att svara för sydöstra Sveriges försvar försvinner.

Den avspänning som man med glädje kan konstatera sker i Europa har ännu inte resulterat i truppernedskärningar. De nedrustningsförslag som diskuteras mellan de stora militärblocken ligger fortfarande i sin linda. Sverige

för sin del har redan kraftigt minskat försvarsmakten och därmed redan kommit en bra bit på nedrustningsvägen. Att då ta ytterligare steg innan övriga Europa i handling visat vad överenskommelserna är värda är vanskligt. Den försvagning av sydöstra Sveriges försvar, som decemberbeslutet innebär, är mot denna bakgrund oförsvarligt och måste därför omprövas.

4. Det svenska försvaret bygger på principen om allmän värnplikt. Det är viktigt och värdefullt att försvaret av det egna fosterlandet har en bred förankring hos hela folket – försvarsviljan ökar och förståelsen och vikten av att värna friheten och oberoendet omfattar alla människor.

Genom riksdagens beslut i november kommer den allmänna värnplikten på sikt att ifrågasättas. Tusentals ungdomar kommer inte att kunna beredas plats för allmän värnpliktsutbildning när antalet regementen och därmed brigader kraftigt minskar. Redan nu finns det en betydande eftersläpning – upp emot 50.000 värnpliktiga får vänta både ett och två år på att få fullfölja sin utbildning.

Läggs I II ned kommer de värnpliktiga i sydöstra Sverige att få ännu längre till utbildningsplatserna. Den förankring för folkförsvaret som landskapsregementena skapar går till stor del förlorad när flera regementen läggs ned.

5. Alla de tusentals män och kvinnor som i frivilligorganisationerna ägnar tid och intresse åt hemortens försvar utgör en viktig del av totalförsvaret. Tillgång till utbildnings- och övningsledare är av vital betydelse för deras verksamhet.

För framför allt Ölands försvar utgör hemvärnet en omistlig del. Öland ligger inom ett strategiskt intressant område och skulle vid en konflikt i detta område få en utomordentligt stor betydelse. Redan nu är uppmarschvägarna långa, och vid en avveckling av I II blir svårigheterna ännu större. I detta läge kommer ett allt större ansvar att läggas på det öländska hemvärnet.

Samtidigt som ansvaret ökar på hemvärnet minskar möjligheterna till utbildning och övning. Den minskning av antalet befäl som regementsnedläggningarna medför leder till att det blir mycket svårt att upprätthålla och erbjuda en tillräckligt god utbildning för alla frivilliga. Särskilt drabbat kan Öland förmodas bli, inte minst på grund av att avstånden till kvarvarande regementen blir mycket långa.

För Ölands försvar och för hemvärnet där är det nödvändigt att I II får vara kvar.

6. I II har ändamålsenliga och moderna lokaler, varför investeringsbehovet är litet. Tillgången på övningsfält i regementets närhet utgör också en pluspost. Det är därför slöseri och kapitalförstöring att inte utnyttja de befintliga resurserna, vilket en nedläggning medför.

Hemställen

Mot. 1989/90

Fö401

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen beslutar att Kronobergs regemente, I 11, skall vara kvar som brigadproducerande regemente.

Stockholm den 12 januari 1990

Bertil Danielsson (m)

Ewy Möller (m)